

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

D. Virginis Oetinganæ Historia

Irsing, Jakob

Monachii, 1643

C. II. Miracula ab A. C. MCDLXCV. ad MD.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64940)

ueniuntur miracula, notariorum indubiè negligentia. Illustre est, quod ad annum nonagesimum tertium commemoratur. Joannes Lohner, cultro per medium collum exacto, ad vltima peruenerat: quidquid enim vel cibi, vel potionis demittebatur, per vtrumque vulnus effluebat: certus adè, interclusis vitæ necessariis, interitus imminabat. Inuocatum est Oetinganæ Virginis auxilium: coäluerè vulnera: officinis recepta suis alimenta incolumem præstiterunt.

CAPVT II.

MIRACVLA

A B.

A. C. MCD XCV

AD

M D.

I.

CAdauum Bohemiæ oppidum, A. C. MCD XCV.
 Gest, haud incelebre. Ibi Petrus
 qui-

quidam cum aliis de furcâ suspensus, extinctis confestim sociis, quadrantem horæ, Jesum continentem ingeminans superuixit; & in oculis multitudinis, nullâ humanâ operâ vinculis, quibus arctè constringebatur, est exsolutus. Manus igitur, quæquam elifas, & à quæstionis carnificinâ inutiles, in trabem, de quâ pendebat, iniecit: impigro deinde relictæ qui corporis nisu in eam se, ad stupescente populo, extulit. Qui arbitrio supplicio aderant iudices, mox retulit ad Consules retulerunt. qui non tantum reum absoluerunt, sed cum litteris auctoritate publicâ scriptis ad Oetinganam Virginem (cui se vitam debere Petrus affirmavit) dimiserunt.

A.C. MCD
XCVII.

Vnum hoc anno memorabile est Joannis Prukleri filius è nuce præceps ad saxum caput fregerat. Res erat ultra omnem humanam facultatem posita. Auxilium postulavit Oetin.

Oetingana Diua vitam mortuo impetrauit.

De plurimis, quæ hinc ad M. D. annum in Commentariis habentur, pauca, pro instituti ratione, profertur.

I. Magdalena Polvveinia, Stiria natione, cum manuum, pedumque usu biennium caruisset; ut primum Oetingani itineris votum nuncupauit, explicare manus, mouere gradum coepit. Ipso in itinere, quod statim ingressa est, prorsus conuuluit.

A. C. MCD
XCVII.

II. Georgius Wildenöder, Passauensis, Danubiū super ripas effusum ingressus equo, fossamque sublatentem inuectus, agi præceps, ferrique fluminis impetu coepit. Socius opitulatum accurrēs eodem hiatu excipitur: mox tamen, equo relicto, in tutum euadit. Equo iam vtriusque aquis hausto, Georgius ad fundum rapitur. Adfuit opem poscenti Oe-

L tinga-

tingana patrona, iussitque in altum eniti, opem pollicita conaturo. Ea fiducia erigit se Georgius: & in lumbum, brachio correptus, attollitur, atque in siccum deportatur. Non dubitabat, cælo missum nauicularium, utpote nec ante, nec postea sibi conspectum.

III. Othmarus adolescens, Tischiuganus, Sueuus, quinquennium Comitiali morbo conflictatus, cum patre Oetingam profectus est, ab Deo parâ valetudinē impetraturus. Cum nihil tunc profecisset, eodem, matre duce rediit, iterumque repulsam tulit. Bonâ tamen spe cum depelli se non sineret, in conspectum quiescenti venit Misericordiæ mater: & Othmare, inquit, Oetingam repetere sanaberis. Surgit igitur confestim cubitu, & visa auditâque parentibus narrat. Mater itineris se ducem offert. Quò autem liquidius euadent miraculum, prius quàm domo digredere.

derentur, quinquies vi morbi prostratus est. atque hic finis diuturni mali fuit: nunquam enim exinde concidit. Eodem in morbo medicinam eandem adhibuit salubriter, Martini Pretii Cassaliensis, Hassi, coniux: quæ cum foetum manibus pedibusque truncum edidisset partu; ita ab tetro conspectu cohorrui, ut atroci correpta malo, diei noctisque unius spatio tricies prociderit.

IV. Nicolaus Venator, Waldorfii in agro Landishutano seruiens, ut pyrum à veneficâ acceptum comedit; humi procubuit, animo in rabiem efferato, facie in tergum foedè obtortâ, membris omnibus horrendam in speciem elisis. Multis Divorum liminibus frustra pulsatis, Oettingæ sanitatem animi corporisque recuperavit.

V. Arborem vastæ magnitudinis excindere moliebatur Michael Sumperus, Carinthus; cum filia, decem

annos nata, inclinata in casum molli
 successit, & oppressa est. Pater vici-
 ni adiutus operâ, semihoræ spatio:
 grè amolitus arborem, vitæ notam
 in puellâ nullam deprehendit. Ac-
 currit interea mater, & muliebri
 questu cælum implens, boum opi-
 missimam Oetinganæ Diuæ vici-
 mam pro vitâ filix deuouet. Nec in
 irritum excidit promissio. Decimo
 septimo post die filiam incolumem
 Oetingam adduxit.

VI. Proficiscebatur Oetingam
 è Moraviâ Nicolaus Höler, & Wen-
 ceslaus Schmid. Eos in nemore ad
 orti latrones duo iubent consistere,
 & vocem compescere. Illi, interclu-
 sis metu verbis, ad Mariam votis ven-
 tuntur: & illicò latrones, tanquam
 furiis acti, in fugam se coniecerunt.

VII. Jacobus Pum, Gamundia-
 nus, aquam in venatione, serpentum
 semine contaminatam hauserat: ve-
 de venter immanem in modum ex-
 tumuit.

tumuit, dirique cruciatus artem Medicorum omnem, industriamque eluserunt. Ut primùm peregrinationis Oetinganę votum animo concepit, horrificã specie, atque insolentã magnitudine serpentes, ferme centum, effudit, dolore simul omni sopito.

VIII. Vitus Fueter, Carniolus, ad supremum vitæ discrimen adductus Venetiis, quinq; Medicis experientissimis, casto labore, curantibus, voto Oetinganę Virgini nuncupato conualuit. Postero anno, soluendę spõsionis negligēs, corruit in plano, tanto impetu, vt sibi delumbatus, penitusq; debilitatus videretur. Verùm simul ac votũ instaurauit; mali sensus omnis euanuit. Cùm hinc annus fluxisset, neglecto iterum voto vindicta subiit atrocior. nimirum sic exiit à mente, vt homo, an bellua esset, ignoraret. Reuerso certis temporum interuallis animo, cùm veniam

L 3 denuò,

deuò, vecordię pœnitens, postula-
 set, iterum sanatus est. At contuma-
 citer ingratus etiam tunc tergiuerſa-
 ri perrexit. Incredibilẽ hominis ſo-
 liditatem improuiſo morbo ita ca-
 ſtigauit Deipara, vt ſacerdotem, ani-
 mo ſupremũ expiando acciuerit,
 cuius cum nulla eſſet copia, ad com-
 pertum Oetinganæ matris portum
 preces cum omni familiã direxit; ſed
 extemplò præſenti ereptus eſt exitio.
 Oetingam tandem abiit, ingrati-
 mentis cum gratiã certantis rarum
 documentum.

IX. Joannes Zvaydingerus Ro-
 tenburgenſis, Franco, biennium in-
 tegrum incognito morbi genere af-
 flictabatur. triduum, quatrídium
 in hebdomadas cibi, potionis, ſe-
 monis, motus, mentis expers. Vale-
 tudinem fruſtra apud Medicos qua-
 ſitam piæ preces inuenerunt Oeti-
 gæ. Fracta vis morbi in dies: ſanitas
 non multò poſt ex toto reſtituta.

X. Pan-

X. Pancratius Haider, Boius, pascendis ouibus folia de betulâ carpens in sudem prolapsus est è septo eminentem: cui sic hærebat infixus, vti speciem confidentis præberet. Vix Oetinganæ Diuæ opem postulauerat; cum sustentari, & veluti fulcris, vtrique subiectis humero, sensit molem corporis excipi. Auulsus inde, domúmque portatus à familiaribus, sacris Ecclesiæ mysteriis ad vltimam luctam munitus est. Vicit, non ex inani, metuentium desperatione Deiparæ beneficium. Conualuit, Pancratius: multisq; testibus fidem miraculo fecit.

XI. Georgius Merle, Heluetius, per deruptas alpium rupes damis insidiatus, eas viarum angustias intrauerat, consectandi studio; vt neque proferre, neque referre posset gradum. etenim ab ipso, quod premebat, vestigio, immanis dehiscebat hiatus, cuius despectu tanta capiti

offiſa vertigo eſt, vt iamiam præcipi-
taturus videretur. Voto profectio-
nis Oetinganæ edito, ita confectima
confirmatus eſt viribus, vt diem no-
ctæmque immotus in præcipiti con-
ſtiterit. Poſtero die, eniſi per ardua
& confragosa aliqui Georgium in-
uenerunt, & incolumem deduce-
runt.

XII. Agnes Schmidin, Auſtria-
ca, à serpente, dum gramen falce me-
teret, icta, veneno per manum in
membra cætera diſfuſo, ſpem vitæ o-
mnem abiecerat. Humanis igitur
diſſiſa præſidiis, ad diuina vertitur.
Opem ab Oetinganâ Diuâ poſtulat.
Sequenti nocte, ingraueſcente cru-
ciatu, Deipara eam inuiſit, vicina
ſpecie: &, vt vales, inquit, Agnes,
ecquid deſideras conualeſcere? Sa-
nè quidem: ſed ſine auxilio malum
eſt. Dexteram deinde poſtulatã por-
rexit Deiparæ: quæ eam ſiniſtrâ ſua
inferuit, &, pectus ægrotæ permul-
cens,

cens, ad spem sanitatis erexit, suâ operâ restituendæ. Hic Agnes: ô soror charissima: cur, si quam habes medicinam, adhuc adhibere cunctata es? Quia opem meam nunc tandem postulasti. Sub hæc brachium manumque demulcet. & illicò dolor omnis abstergitur: desinit videri Diua, Agnete quaquaversum oculis eam frustra requirente.

XIII. Conradus Hauser Waibelingæ, Wirtenbergiæ oppido, senator, atrocitate morborum de mentis potestate deiectus, ad supremum vitæ discrimen peruenerat. Videbatur sibi rari à dæmonibus ad inferos: eoque oppressus terrore contentâ voce exclamauit: MARIA OETINGANA, iuua. Quem clamorem cum sustulisset sapius, adstitit, clarâ specie, Deipara; & è Stygiorum carnificum vinculis in libertatem assertum, pallii sui munimento recepit. Mirum erat præsentibus, Oetinganam

L 5 ingemi-

ingeminari Mariam ab eo, cuius ad aures eo de loco nihil vnquam peruenisset. & vnus tantum in vrbe Boius erat, qui interpret esse vocis ignotæ posset. Elapsis exinde septem hebdomadibus, inuocato rursus Oetinganæ Virginis auxilio, mentis vsum recuperavit: amicos agnouit, nec multò post Oetinganam professionem iniuit.

A.C.MCD
XCVIII.

I. Christophorus Reauer, Donauverdanus, horridum in carcerem, quanquam expers criminis, contritus, innocentia patrociniū ab Oetinganâ Virgine poposcit. Obtulit illa se videndam, tantâ in luce, ut atro perpetuâ nocte merso meridies videretur illatus. Quâ re Christophoro non animus tantum erigi, sed membra etiam, quæstionis acerbitate labefactata, cœpere confirmari. Sub hæc nocte quadam custodē, qui cibum ferebat, rogauit, fune demitteret, experiri velle, an absque ministro

stro cœnare posset: nam adhuc alienâ operâ, manibus ab equuleo torpentibus, pascebatur. Quo impetrato, ligneam scutellam diuisit assellatim, partibusque intra muri fissuras defixis, scandendo gradatim ultra iactum lapidis euasit in sublime. Vbi ad ostium vsque, supernè impendens, enisus est, ope Deiparæ deuò imploratâ, caput in trabem prægrandem impulit, eoque impetu lapidis, quo trabs vinciebatur, excussus è muro, exeundi spatium aperuit. Emersus inde Christophorus, dissectis, & in funem concinnatis linteis delapsus in terram, se proripuit.

II. Wolfgangus Pögner, cùm, agitante animum amentia, videretur sibi à lictoribus ad carcerem requiri; de mœnibus vrbis in fossam se deiecit. Ibi cultrum strinxit, &, quàm longus erat, in ventrem adegit. Interea vocem audiit hortantem ad opem Oetinganæ Virginis poscendâ.

Quod

Quod ubi fecit, menti, & corpori
sanitas rediit.

III. Rotengrubii (Austriae pagus
est) lupus puerum, annos natum
duodenos, enecuerat. Iamque di-
midium capitis, & amplius obro-
erat; cum id Ioannem Vngerum, opi-
ficem aduertit. Is stipite correpto in
lupum fertur infestus: incitat se
lupus in pugnam: quæ Ioanni sanè cru-
enta fuit, centum facile vulneribus
belluâ sæuiente acceptis. Itaque iam
proximus exitio auxilium Oetinganæ
Diuæ implorauit. Indemox vires
cum animo sic integratæ sunt, vt fu-
rentem lupum protinus trucidarit.

IV. Erasmus Cocus, variolise-
cæcatus, nouies à Deiparâ, per speci-
em oblatâ commoitus est, Oetinga-
næ peregrinationis conciperet vo-
tum, si videndi desiderio tenere-
tur. Ille itineris magnitudine terri-
tus morem gerere, toties inuiratus,
neglexit. Tandem diuturno cæcitate

tis fastidio victus votum edidit. Aderat fortè diuino sacrificio in templo. Vbi dum cælestis victima spectanda populo extollitur; redit Erasmo videndi facultas. Et mox domum, nullo duce, reuersus, Oetinganum ad iter accingitur.

I. Pilsna vrbs est Bohemiæ celebris. Ibi ciuis hortum emerat, ædis cuiusdam sacræ possessionem. Ad eum misit eum duobus equis Marcum seruum, operi faciundo. Vt primum ad opus equos admouit Marcus; alter tertium ferociter erectus, ad vltimum tanto procidit impetu, vt medius rumperetur. Qui casus vsque adeò seruum perculit, vt hebetatis consternatione viribus, domum fuerit reportandus. Hæsit ei sermo vicenas quaternas hebdomadas, ore in tergum obtorto: & tanto membra tumore tendebantur, vt in vnum digiti globum coäluisse viderentur. Omnibus medicorum victis

cona-

A.C. MCD
XCIX.

conatibus, Deipara ægroto adfuit: & manu pectus permulcens, valetudinem promisit, si peregrinationis faceret Oetinganæ sponſionem. Cum id perlibenter eâ ſpe facturum ſe dixiſſet; Deipara manu blandè faciens, & vnâ morbum omnem abſterſit.

II. Sigismundus Schwareggius, Bohemus, cum tribus annis fruſtra ſtadium omne conatûmque conſumpſiſſet in coniuge ab Huſſiticis erroribus veritati Catholicę aſſerendâ; votum Oetinganæ Virginis ad eundæ pro eâ fecit. Eò dum proficiſcuntur, Pilsnæ contumacia mulieris frangitur: vbi apud P.P. Franciſcanos Huſſi deteſtata doctrinam Catholicorum cœtui eſt aggregata.

III. Mauſpergii apud Hartmannum de Holnegg degebat Joannes, propinquus genere. Is in turri peruetuſtâ ſomnum capere cum familiaribus ſolebat: quæ de nocte repente collapsa vtrumque oppreſſit, tam

altè sepeliuit, vt diu ac multùm quæ-
siti non inuenirentur. Coniux Hart-
manni pro Ioanne vorum Oetinga-
næ Diuæ nuncupauit: & ille mox sal-
uus ac integer reperitur, famulus tri-
ginta vulneribus deformatus extra-
hitur: quæ eâdem Diuâ medicante
coaluerunt.

III. Huic æquale mirum Lincii,
in Austriâ superiore contigit. Age-
bat cum opificibus de negotio Ad-
uocati Regii coniux; cum dehiscen-
te sub pedibus pavimento in cloa-
cam omnes, cœno plenam, deiecti,
& materiâ superincidente sunt ob-
ruti. Inuocauit illa tutelam Oetin-
ganæ patronæ: & à marito accur-
rente extracta indemnis
fuit.